

[Ministeren for kulturelle anliggender]

andet tidspunkt måske bliver nedlagt, men det er dog ikke særlig sandsynligt, at det skal ske ved næste årsskifte, for Dueslaget er i den temmelig enestående situation blandt egnsteatrene, at det faktisk har lavet en kontrakt med Birkerød kommune, og den løber i hvert fald til 1. juli 1984. De bliver også støttet med et temmelig pænt beløb på 1,7 mill. kr. i sæsonen 1983-84.

Derved stopper man så op og siger: ja men hvad menes der så med dette forslag, når hele grundlaget stort set er forkert? Og så spekulerer man på, om det er selve egnsteaterstatusen, der tænkes på, og det er der nu ikke meget der tyder på, når man læser videre i bemærkningerne, for der står senere:

»... for når først et teater er nedlagt og medarbejderne spredt for alle vinde, lader det sig ikke uden videre gøre at etablere det igen.«

Det er altså ikke selve strukturen, man tænker på, det er dette, at teatret som sådant er nedlagt, medarbejderne er spredt for alle vinde, og der er ikke mere virksomhed, sådan må man læse det, og så må jeg altså igen sige: det er ikke rigtigt, baggrunden er forkert.

Videre hedder det i bemærkningerne:

»De omtalte fire teatre blev nedlagt, fordi de respektive kommuner ikke magtede at fortsætte med at yde tilskud til dem.«

Det tror jeg man bliver ked af at høre i Albertslund kommune, hvor man rent faktisk har bevilget et tilskud for 1983 på 712.000 kr. Det er mange penge i Albertslund kommune.

»Men samtidig« – hedder det videre i bemærkningerne – »bortfaldt statens tilskud, der for de fire teatre tilsammen skønnes at være 2,5 mill. kr. årligt.«

Men det er jo heller ikke rigtigt. Jeg har netop ved disse teatre gjort opmærksom på, at der er givet beløb til dem alle fra kulturministeriet, og jeg kan da nævne, at det for Rimfaxes vedkommende er fæet på 1 mill. kr. Det er da også en slags penge, det er det i hvert fald i kulturministeriet.

Derfor må jeg sige, at når man rejser problemerne i forbindelse med egnsteatrene – og det kan man da godt gøre – havde det måske være nyttigt, om man, inden man fremsatte dette forslag, som hviler på et grundlag, der faktisk er forkert, lige havde undersøgt sagerne lidt bedre. Man kunne have orienteret sig om, hvorledes man i kulturministeriet forsø-

ger at få pengene til at slå til, og hvordan man får det til at løbe rundt. Den holdning synes jeg er lidt kedelig. Man kunne godt lige have undersøgt, hvordan vi rent faktisk har forsøgt at flytte rundt på midler, fjerne herfra over dertil, for at få det hele til at fungere.

Det betyder da ikke, at vi nu kan give en garanti for, at disse børneteatre og opsøgende teatre kan leve i al evighed. Men når der er så mange, der siger – jeg hører tit den pessimisme – at det går så dårligt med den lov, må jeg sige: gør det det? Hvad angår antallet af børneteatre og opsøgende teatre, som eksisterede før den nye lov fra 1980, var der 26 teatre, i dag er der 36. Det er dog en stigning; man kunne sige, det kunne have været mere, ja, bevar mig vel, det kunne det måske nok, men det er dog ikke noget, der gør, at man synes, det er katastrofalt.

Den samlede offentlige støtte til børneteatre og opsøgende teatre udgjorde før den nye lov – det vil sige i 1979 – 15 mill. kr., i 1982 er det 50 mill. kr., altså en stigning fra 15 til 50 mill. kr., så man kan dog ikke bare sige, at loven slet ikke har fungeret, at det går dårligt osv. Jeg vil ikke afvise, at der er problemer, f.eks. at disse teatre kunne have kørt med mere repertoire og flere forestillinger, hvis der havde været penge til det, men jeg vil afvise det grundlag, som forslagsstillerne angiver for deres forslag. Jeg vil meget gerne give kulturudvalget yderligere oplysninger om, hvordan situationen er for egnsteatrene, fordi jeg også synes, det er vigtigt, men jeg må altså afvise det grundlag, der foreligger i dag, og sige til forslagsstillerne – hvis jeg ikke fuldstændig har misforstået forslaget, det vil jeg selvfølgelig gerne belæres om – at de skulle undersøge sagerne lidt bedre en anden gang, inden de fremsætter sådan et forslag.

Nu kunne man vente, at det første kulturpolitiske initiativ fra et stort parti som socialdemokratiet var noget, man så hen til med forventning, og det har man måske også gjort. Jeg ved ikke, hvilke forventninger man har gjort sig, men uanset hvordan de har været, må man sige, at dette forslag i hvert fald ikke lever op til det.

Annelise Gotfredsen (KF):

Fra at have haft en lov, der sagde, staten skulle yde egnsteatre 25 pct. af de tilskud, de